

1. Eeuwig

Dewijl wij niet aanmerken de dingen die men ziet, maar de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.

2 Korinthe 4:18

Aan het begin van een jaar worden we weer nadrukkelijk bepaald bij de voortgang van de tijd. De tijd gaat snel, zeggen we dan. Ouderen zullen dat beamen als zij terugzien op hun leven. Jongeren hebben die ervaring nog niet en kunnen nog een zee van tijd voor zich zien.

Wij leven met de tijd en spreken van verleden, heden en toekomst. Om enig begrip van het woord 'eeuwig' te krijgen, wordt het vaak in verband gebracht met de tijd. Eeuwig is zonder begin en zonder eind, wordt dan gezegd. Het zou een soort eindeloze tijd zijn. Het pantheïsme noemde de tijd de golfslag van de eeuwigheid. Het woord 'eeuwig' betekent echter iets heel anders. Het kan op geen enkele wijze in verband worden gebracht met de tijd. Eeuwigheid is het tegenovergestelde van de tijd! Eeuwigheid is zonder tijd.

Eeuwigheid ... Het is een begrip dat voor ons, tijdelijke mensen, niet te begrijpen is. Wij zijn door de Heere geschapen in de tijd. Ook hieruit blijkt dat er een groot verschil is tussen God en mens. De belofte van het eeuwige leven in het werkverbond is verbroken door onze diepe zondeval. Sindsdien staat ons leven in het teken van vergankelijkheid, een afbrekende tijd. God is echter de Eeuwige. Zo wordt Hij aangewezen in de Schrift. We lezen in Psalm 90:2: 'Eer de bergen geboren waren, en Gij de aarde en de wereld voortgebracht hadt, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God.' In Jeremia 10:10a: 'Maar de HEERE God is de Waarheid, Hij is de levende God en een eeuwig Koning.' Petrus schrijft in zijn tweede brief over spotters die zeggen: 'Waar is de belofte

Zijner toekomst?’ Met hun spot ontkennen zij de werkelijkheid van de oordeelsdag en de komst van de nieuwe hemel en aarde. Gods volk in Petrus’ dagen heeft niet zo vlug een antwoord op die spot. Het wachten op die dag duurt inderdaad lang. Zullen zij in hun verwachting beschaamd worden? Petrus vertroost hen met de eeuwigheid Gods: ‘Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet ...’ (2 Petr. 3: 8-9a). God rekent zo anders. Hij is zo anders, de Eeuwige! Zo heeft Hij Zich geopenbaard aan Mozes als de Jehova, de Ik zal zijn Die Ik zijn zal. Hij is de eeuwig zijnde. Oude godgeleerden noemden God wel Wezenaar. De Verbondsgod is de eeuwig Getrouwe. Wat een troost als de HEERE daar iets van afdrukt in het hart.

Tijd geeft een doorgaande verandering aan. Alles wisselt. Dingen en omstandigheden ontstaan en verdwijnen. Dat maakt het leven soms tot een zware zaak. Een mens kan uitgeput raken vanwege alle doorgaande veranderingen. Tijd en verandering horen bij elkaar. Eeuwig en onveranderlijk horen echter ook bij elkaar. God is de Eeuwige en daarom ook de Onveranderlijke. De dichter van Psalm 102 heeft er troost in gevonden: ‘Gij hebt voormaals de aarde gegrond, en de hemelen zijn het werk Uwer handen. Die zullen vergaan, maar Gij zult staande blijven, en zij alle zullen als een kleed verouden, Gij zult ze veranderen als een gewaad, en zij zullen veranderd zijn. Maar Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet geëindigd worden’ (vs. 26-28). Gelukkig is de mens die zó sterkte in de eeuwige God mag vinden. Weet u daar ook van? Het kan alleen om Christus’ wil. Hij heeft gezegd: ‘Eer Abraham was, ben Ik’ (Joh. 8:58). Niet ‘was Ik’, maar ‘ben Ik’. Hij is de eeuwige Zoon van God. Maar gekomen in de tijd. Wie Hem ontmoet in de tijd, zal niet beschaamd worden in de eeuwigheid. De tijd is geschapen en komt aan een eind. Persoonlijk, als u sterft. Definitief, als Christus komt ten oordeel op de wolken. Dan is er niets dan eeuwigheid. Waar bent u dan?